

Allen Ginsberg

SZEPTEMBER A JESSORE-I ÚTON

Sokmillió csecsemő lesi az eget
duzzadt hasak, nagy kerek szemek
a jessore-i úton — sok bambusz barakk
homokcsatornába lehet szarni csak

Sokmillió apát ver az eső
sokmillió anya gyötrelme nő
sokmillió fivér gyásszal tele
sokmillió nővérnek nincs hova mennie

Millió néni éhhalált tanul
millió bácsi gyász-könnye hull
millió nagyapa hontalanul
millió nagyanya agya elborul

Sokmillió lányt befröcsköl a sár
Sokmillió srácot mosdat az ár
sokmillió csaj nyög és okád
reménytelen árva sokmillió család

Sokmillió lélek Kilencszázhetvenegy
szürke nap alatt az úton ténfereg
egymillió meghalt, sokmilliónyi meg
Kelet-Pakisztánból Calcuttába megy

Taxi szeptember jessore-i út során
csontváz-ökrös szekér faszén-rakomány
tuskón tehénlepény, ázó vizenyős mező
a barakkokon műanyag-tető

Nyirkos vonulások családi menetek
satnya fiúk nagy szótlan fejek
nézd csontos koponyák tág néma szemek
emberbőrben éhes sötét angyal-sereg

Anyá sírva guggol fiaira mutat
vénecske apácák véznalábuak
csenevészek szájuknál fohászkodón a kéz
vékony gyékényükön öt hónap éhezés

kis üres bögrékkel azóta élnek itt
Apák a kezüket égnek emelik
végzetük láttán Könnyes az anya
kínjában sikoltja Maya

Pálma árnyában két gyerek
szótlanul rámered
Rizsadag lencse Tejporban az erő
Hetente kap egyszer a hadicsecsemő

Nincs zöldség pénz sem munka a férfinak
Elfogy a rizs négy nap alatt
Három nap éheznek a gyerekek itt
s kihányják az új rizst ha gyorsan eszik.

Térdemnél anya sirt az uton iszonyuan
Bengáli nyelven Könyörgök uram
Padlón személyi lap széttépvé hasztalan
Tábor-iroda előtt férjem áll hasztalan

Gyerek játszott mostam mindenütt az ár
Nem adnak nekünk többé enni már
Celluloid erszényem örzi fecnijeit
ártatlan gyerek-játék halálba segít

Két rendőrt körülfog fiú-tömeg
várva a napi kenyér-örömet
A rendőr sípja és bambuszbotja nagy
szétveri őket Az éhség-trükk miatt

Megtöri a sort a középpontba tart
előre osonva egy girhes vakarcs
a sáros színre két fivér kibotol
Már űzi őket az ór dühödten sipol

Miért tolong itt ez a sok kölök
helyért verekedve játszva mért röhög
mért várnak oly vidáman s rémesen itt
a gyerekeket mért épp e Házban etetik

A kenyeres ajtóban egy ember üvölt
fiúk s lányok ezre máris vele bög
Öröm ez? imádság? „Kenyer elfogyott”
„Hurrá”-t zeng egyszerre ezer gyerek-torok

Sátrukba rohannak sok felnőtt várja még
a gyerek-küldöncöket s az állam kenyereét
Nincs ma már kenyér! Se beköltözni ház
Csecsemőt gyötör az aprófosás.

Alultápláltság koponyák ezrei
a vérhas a beleket egyszerre szikkasztja ki
A nővére kórlapján Sáp kór Ragály
Dizentéria Nem tudják tartani már

Menekült-táborok kórház-putrik között
vézna anyaölben pucér ujszülött
majomszerű poronty Reumás bébiszem
Bélhurut Vérmergezés meghalnak tömegesen

Szeptember Jessore útján riksa görög
láttam: egy táborban ötvenezres tömeg
Bambusz-sorok az árban kalibák
nyitott szennycsatornák s ételt vár sok nyirkos család

Kocsik árban állnak, étel megreked
Kérlek siess Amerikai Angyal-gépezet!
Hol van ma Bunker nagykövet?
Helikopterei géppuskázzák a játszó kölyköket?

Hol az USA-SEGÉLY helikopterei?
Bangkok zöld árnyában ópiummal teli.
Az Amerikai Légierő áldást hol oszt?
Éjjel-nappal bombázza Észak-Laoszt.

Az Elnök Arany-hada merre van?
Milliárdos flották Hős-irgalmasan?
Jön-e hozzánk segély gyógyszer élelem?
Észak-Vietnámra napalm s új gyötrelme?

Hol a könnyeink? E kint ki sírja el?
E sok család az esőben hol menetel?
A jessore-i út gyermekeinek lezárul nagy szeme
Ha Miatyánk meghal hol alszunk nélküle?

Kihez fohászkodunk majd ha rizs kell és szeretet?
E pocsek búz-oduba ki hozhat kenyeret?
Gyerek-milliókat ver az eső!
Gyerek-milliók gyötrelme nő!

Zengjétek keservüket Ó világ nyelvei
Zengjétek Szeretetért szívünk nem ismeri
Zengjétek elektromos kín harangjai
Az amerikai tudatot zengjétek teli

Hányan vagyunk, elveszett gyerekek
Kiknek a lányai lettek itt kísértetek?
Mi a lelkünk melyre már nem is ügyelünk?
Zengd el zene és sírj ha mersz sírni velünk —

Kiáltások iszapban a viskónál, szennylevezetón
Alvások nagy csövekben esős-szaros mezőn
várások kutaknál, A világ odavan!
Ha gyerekei éhenvesznek anyjuk aszott karjaiban.

Igy bántam magammal múlt idők során?
Sumil költőt kértem mit tegyek ezután?
Egy garas nélkül hagyjam őket el?
Törődjek ezután is ágyékom szerelmeivel?

Törődjünk ezután is várossal, kocsival?
Kenyérjeggyel a Marson az ember mit akar?
Hány milliót lakat jól New York városa
hol comb és disznósült ma is a vacsora?

Hány millió sörkonzerv repül
Anyánk Óceánjaiba? S Anyánk mibe kerül?
luxus-benzin és aszfalt-álmu kocsi
csillagfényt fojt meg a világot bebüdösíti

Kebletekben a harcoknak sóhajtva véget vessetek
kóstoljátok ízét saját Ember-szemetek könnyeinek
Szánón nézzetek minket rémképek hadát
Szamszara éhhalottait a tévéműholdon át

Hány millió gyerekkel több vész el itt
mielőtt Jó Anyáink a Nagy Istent észreveszik?
Hány jó atya adózik, hogy fenntartsa a Haderőt
mely hencceg a gyerekekkel akiket megölt?

A Mayán áthaladva hány lélek gyötrelme nő
Hány csecsemőt ver csalékony eső?
Hány beesett szemű elveszett család?
Kisértetekké vált nagyanyák?

Hány szerető marad örökre kenyértelen?
Lukak tátognak hány néni-fejen?
A földön hány nővér-koponya?
Hány nagyapó nem mukkan többé soha?

Hány apa gyásszal tele
Hány fiúnak nincs hova mennie?
Hány lánynak nincs mit ennie?
Hány bácsinak puffedt a lábfeje?

Sokmillió csecsemő gyötrelme nő
Sokmillió anyát ver az eső
Sokmillió fivér gyásszal tele
Sokmillió gyereknek nincs hova mennie.

1971. november 14–16.

EÖRSI ISTVÁN fordítása